

dolho newostane, ale predn dyžli ſo hjescheze zi Dny minichu, pschinez nam nasch luby Knes J̄esus Krystus jene druhe, rjane, lubosne, žive a weſete Snamjo ſobu: So býchmy ſteho ton wjestr Troscht na wukli a ſapschijeli, ſo niz jeno ſchitke naſche Rjechi psches tu Ssmercž Krystuſowu wutupene ſu, ale ſo my teiſch psches jeho Hohrjestac̄je jemu nowu a wjecinu Praudosz a Žiwenje mamy; fajz ſiwjath Pawof praji. Rom. 4. St. Krystus je naſchich Rjechow dla podaty, a naſcheje Praudosze dla sbudzeny. A i Kor. 15. Nejeli pak Krystus ho hrjestanył, da je washa Wjera podarmo, a wj hjescheze ſe we waschich Rjechach. Teiſch te hodla czi, kiž ſu we Krystuſu wuſnuli, ſu ſubeni. Jeli ſo my jeno we tem Žiwenju na Krystuſa naſhu Vladžiju ſtajimy, da ſmy my bewſchitimi Ludžim, czi najhubenschi.

Pſchetož runje fajz jemu predn ſchitke twoje Rjechi na Schiji wiſale ſu a jeho na Schiž pſchibile bjechu; Tak widžisch ty njetko we tem druhim Snamenju, ſo žadyn Rjech wjazh nadnim neje, ale luta Praudosz: žana Bołosz a Grudnosz, ale luta Weſetosz; Žana Ssmercž, ale lute Žiwenje, a zwar wjeczne Žiwenje, pſchecžiwo fotremiž to njekzische Žiwenje niežo neje. Oni to prijenje Snamjo wosadasch, da je teži zwar traſchne, ale dyž ty to druhe ſobu ſapschimnesch a ſo mozuſesch, a tu Uržachu, fotrejj dla won tajke Snamjo noſyt je, da teži teiſch jara troschtne a wuzitne budje. Pſchetož ſteho wopo-

ku ſauje ſo ta wulka a newureknena Luboš Boja, kym hubenym rjeschnym Ćilowekam, ſo je ſebi naſchu Hubenosz tak dat k Wutrobi hicž, ſo teiſch ſwojeho jenickeho narodženeho Ssyna neje pſcheshonowat, ale je jeho ſa naſ dat, a jeho te hodla tej Mozy teho Rſařia, a Ssmercž podczisnił, ſo by twoje a moje Rjechi neſi, kiž nam jara česckie kneſenju bjechu, ſo býchmy wjessje pod nimi ležo wostaež dybeli, dybyň je nam neſcz nepomhał, a na ſwojeho Ssyna nepoſozil, kiž wjerny Boh je, a jeno ſam Rjechi neſcz mojeſche. Tam je tu njetk namakasch; tam je teiſch ležo wostaj. Pſchetož ty je nide ſhepe nebudžesč mož poſozicž, džež bjechu teže menje čiſchežecž, a wobčežowacž može.

Potom ſtaj ſebi teiſch to druhe Snamjo pſched Woczi, na fotremiž ty widžisch, tak twoj Knes Krystus, kiž, predn twojich Rjechow dla, fotrež Boh bjesche na njeho walif, tak roſny a hubenij wohnlada, njetko pak rjani, čiſty, kraſny a weſety je, a ſchitke Rjechi nadnim ſajſchle ſu. Duž možesch ty dalje pſchi ſebi roſpomnicž; Jeli ſo twoje Rjechi Krystuſoweho Ćjerpenja dla wjazh na tebi neleža, ale wet Boha ſameho precž wsate, a na Krystuſa poſozene ſu, a dienſa jako Jutrowniczku po jeho Hohrjestaciu na Krystuſu teiſch wjazh neſju; dže da herwak budža? Neje to wjerno, fajz Propheta Micha praji: Wone ſu do ſobiny teho Morač cziſnene: